ANUL I. — No. 11 1 OCTOMBRIE 1925

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine"

Liga Apărării Naţionale Creştine

Chemare către toţi românii

Fraţi Români,

Grija cea d'intâi a generaţiilor trecute a fost constituirea Statului românesc, în care toţi românii să se poată desvolta ca naţie liberă. Grija cea d'intâi a generaţiei noastre trebuie să fie constituirea organismului naţiei româneşti, ca să-şi creeze, ea însăşi, cultura sa proprie naţională.

In trecut, silinţele noastre, pentru crearea Statului, au fost încoronate cu deplin succes. Statul românesc, întemeiat prin unirea ţărilor surori, la 1859, ni-a dat, la 1866 Dinastia naţională, la 1881 Regatul, la 1919, prin unirea tuturor românilor, România-Mare.

Această operă măreaţă de cultură s'a săvârşit numai cu puterile noastre, ale românilor. Apărarea ţării şi munca cea grea productivă, în toate domeniile, a fost numai în sarcina noastră, dela început şi până astăzi, nici o boabă de porumb, nici un fir de grâu nu au fost produse de alţii decât numai de noi. Nici o contribuţie de cultură, în nici o ramură de activitate, nu poartă un nume străin.

In România, toată osteneala a fost şi este a noastră, dar folosinţa este a altora. Căci această muncă productivă, a atras în ţările româneşti elemente străine, parazitare, refractare oricărei asimilări, care au profitat de absorbirea silinţelor noastre în atâtea direcţii, şi de inexperienţa noastră, fatală oricăror prefaceri repezi, ca să se furişeze în economia naţională românească, distrugând clase întregi, precum este clasa de mijloc, şi împedecând desvoltarea deplină a organismului nostru naţional.

Folosindu-se, în ţările vechiului Regat, de întoarcerea bruscă a culturei româneşti către cultura occidentală, de schimbarea căilor de comerţ, de prefacerea portului şi a obiceiurilor, de luptele noastre politice, iar în ţările celelalte de ocrotirea stăpânirilor străine, vitrege nouă, s'au aşezat în mijlocul nostru, pretutindeni, *jidanii.*

Fugari din Galiţia, din Polonia şi din Rusia, hămesiţi, în stare de vagabondaj permanent, jidanii au cuprins mai ales Maramureşul, Bucovina şi Basarabia, stăpânite de străini. In vechea Moldovă liberă, vecină cu ţările din care veneau, jidanii s'au întrodus ca vânzători şi fabricanţi de holircă, de alcool otrăvit, iar apoi, cumpărând, ca orândari, veniturile moşiilor, s'au strecurat în gospodăria noastră rurală, de unde s'au întins în oraşele Moldovei şi au trecut în Valahia.

Prin răspândirea beţiei, jidanii au jăfuit şi îmbolnăvit pe săteni. Prin camătă au ruinat pe boeri. Prin specula necinstită, au nimicit pe comercianţii şi meseriaşii creştini. Prin mită au conrupt pe funcţionari, şi astfel s'a făcut stăpâni pe izvoarele noastre de hrană şi ocupă oraşele României, care nu sunt decât numai nişte infecte colonii jidoveşti. Iar în unele părţi, ca în nefericitul Maramureş şi Bucovina şi în Basarabia, jidanii ocupă şi satele.

Acestei invazii parazitare a jidanilor, organizaţi prin Cahaluri şi Sinagogi — care are la bază religia lor Tora — talmudică cu porunca să vrăjmăşească celelalte popoare, să le prade şi să nu se amestece cu dânsele — poporul românesc nu a putut rezista, nu din cauza nedestoiniciei lui, ci pentrucă Statul însuşi, în loc să-l apere, i-a stat împotrivă, susţinând pe jidani.

Introducerea necesară, dar pripită, a regimului constituţional din ţările înaintate ale Apusului, a dat naştere, în adevăr, unei cârmuiri viciate în însuşi principiul ei, prin lipsa de pregătire a naţiunii noastre pentru această formă de guvernare, după care „toate puterile Statului emană dela naţiune".

Naţiunea reală, nefiind pregătită la noi i s'a substituit, în mod fatal, pentru funcţionarea regimului, *naţiunea constituţională*, a politicianilor organizaţi în „partide".

Statul a fost „partidele", stăpânind legis-

laţia şi administraţia ţării. Iar „partidele“, fără bază — în lipsa oricărui control posibil de jos — s'au confundat cu interesele politicianilor, cari au sprijinit pe jidani, prin conrupţie, în toate afacerile.

„Partidele“ dar, cari cârmuesc ţara, cu puteri absolute dela 1886 până în prezent, au ele singure toată răspunderea stării de azi, care ameninţă cu înstrăinare, cultura noastră naţională şi viitorul însuşi al neamului.

Căci după ce au fost ajutaţi de politicianii partidelor, să pună stăpânire pe toate izvoarele de avuţie ale muncii poporului nostru, cu distrugerea clasei de mijoc dela oraşe, jidanii îmbogăţiţi se pregătesc acum să ni se facă stăpâni, formând *clasa conducătoare,* politică şi culturală a naţiei româneşti.

De aceea vedem că, mai ales după ce li s'au acordat toate drepturile, prin tratatul dela Saint-Germain, jidanii au năvălit în mare număr în şcolile noaste, ocupându-le, cu excluderea elementelor româneşti sărăcite.

In anul 1920, în şcolile mixte din Basarabia, erau români şi ruşi, 696, jidani 1351; în licee români şi ruşi 1514, jidani 6302. La Facultatea de drept a Universităţii din Cernăuţi, în anul 1920, erau români 237, jidani 547; la Filosofie, români 174, jidani 574. La Universitatea din Iaşi, în anul 1922 erau la Farmacie români 97, jidani 299; la Medicină, români 546, jidani 831. Liceele, Universităţile şi chiar Şcolile militare pentru ofiţerii de rezervă, gem de jidani. Jidanii formează astăzi 63% din ofiţeri de rezervă ai artileriei noastre.

Va să zică, în viitorul cel mai apropiat: profesorii, medicii, farmaciştii, juriştii, şi prin urmare, avocaţii, magistraţii, administratorii publici, prefecţii, primarii, deputaţii, senatorii, miniştrii, comandanţii armatei, cari vor conduce destinele şi vor reprezenta cultura naţiei româneşti, vor fi în mare număr jidani. Iar românilor, săraciţi, nu le va mai rămânea decât munca brută şi funcţiile inferioare.

Ca să ajungă la scopul pe care-l urmăresc, de a stăpâni România, jidanii internaţionali se servesc de mijloacele internaţionale, de care dispun.

Prin presa internaţională: jidanii ne calomniază zilnic şi insultă poporul românesc şi instituţiile lui. Prin diplomaţia internaţională: jidanii ne face toate intrigile. Prin finanţa internaţională: jidanii depreciază valuta ţărei. Prin specula internaţională: jidanii ne jăfuesc de tot avutul, scumpind preţurile mărfurilor, pe care ni le vând, şi ieftinind, până ce le cumpără, toate productele noastre. Prin anarhia internaţională a comunismului, cu lozinca distrugătoare a Statului naţional: „proletarii din toate ţările, uniţi-vă“, şi prin „ţărănismul“ perfid: jidanii lucrează la surparea ordinei şi armoniei claselor sociale. In sfârşit, prin sectele internaţionale, ale căror rătăciri le propagă în ţară, jidanii tind să dărâme sfânta noastră biserică, ca să ne poată răpune, întroducând dihonia religioasă în mijlocul nostru.

Acest răsboi de moarte, al jidănimei din toată lumea, contra naţiei româneşti, prin însăşi natura lui, va dăinui câtă vreme vom avea jidani printre noi.

Nu ne rămâne dar altă scăpare, de cât, cu ori câte jertfe, să-i scoatem din mijlocul nostru.

In tot cazul se va conveni cel puţin, că o îndreptare se impune numai decât, pentru a restabili echilibrul dintre români şi jidani.

Această îndreptare însă, în nici o privinţă, nu poate veni dela „partide“, care doar ele ne-au făcut să ajungem în starea de azi.

Partidele, care au dat naştere problemei jidăneşti, prin însăşi alcătuirea lor vicioasă nu pot ele singure să o rezolve.

Mai puţin încă de acum înainte, decât în trecut, putem aştepta mântuirea noastră dela „partide“, după ce au primit pe jidani în organizaţiile lor de partid, când, prin voturile jidanilor, politicianii aşteaptă să fie aleşi, şi pe cari, la rândul lor, îi aleg în sfaturile orăşeneşti şi în adunările legiuitoare.

Astfel, pe când ieri puteam vorbi numai de politiciani jidăniţi: astăzi, prin întroducerea jidanilor, sunt jidănite partidele însăşi. Cum s'ar putea dar ca „partidele“ să lucreze cu jidanii — contra jidanilor?

Imposibilitatea aceasta de a îndrepta starea de astăzi, prin „partide“ a dat naştere „Ligii Apărării Naţionale Creştine“: în care jidanii şi jidăniţii nu intră.

„Liga nu este „partid“; nu voeşte să fie partid; nu va fi nici odată „partid“.

„Liga“ este o legătură, o frăţie de cruce, între toţi bunii români, hotărâţi să-şi apere naţia şi legea lor creştină împotriva jidanilor. „Liga“ este organul de luptă comun, de adunare a tuturor puterilor vii româneşti, fără deosebire de partide, cu scopul de a elimina, de a scoate pe jidani din mijlocul nostru.

Eliminarea jidanilor nu este o problemă de „partid“, ci o problemă naţională. De acea nici „Liga“ nu este un partid, ci o înfrăţire naţională.

„Liga" reprezintă voința nației românești de a se conserva păstrându-și pământul și conducerea proprie a destinelor ei. Ea zice hotărât:

România este a românilor!

Se găsește oare vreun român, care să ceară ca România să nu fie a românilor? Să o spună! Dacă nu se găsește, atunci trebue să luăm toate măsurile, pentru ca ceace este în voința tuturor, și în firea lucrurilor, să existe în fapt.

România nu poate fi a românilor, decât prin eliminarea jidanilor.

Comerțul, meseriile, industria, pădurile, pământurile, exploatările, profesiunile libere, funcțiile publice, orașele, nu pot fi totodată și ale românilor și ale jidanilor. Cultura României nu poate fi totodată și românească și jidănească. Dar este firesc ca, în România, cu munca românilor, ea să fie românească. In consecință:

Eliminarea românilor de către jidani, prin surprindere, trebue să aibă ca urmare necesară, eliminarea jidanilor de către români.

Această eliminare se va face prin următoarele măsuri ale programului „Ligii Apărării Naționale Creștine":

Jidanii vor fi scoși din armată.

Jidanii vor fi eliminați din orice funcție publică.

Pământurile stăpânite de jidani, sub orice titlu, se vor expropria, și vor fi date sătenilor cultivatori.

Pădurile, deținute de jidani, ca proprietari sau exploatatori, vor fi trecute în exploatarea obștilor sătești.

Imobilele dela orașe ocupate de jidani, vor fi expropriate și se vor da comercianților, meseriașilor, funcționarilor și profesioniștilor liberi români.

Jidanii intrați în țară după 1914, vor fi eliminați imediat peste graniță, iar pentru cei de mai înainte se vor lua toate măsurile, ca să plece pe cât mai curând. Până la eliminarea deplină, și în vederea, ei, jidanii nu vor fi primiți în școli, în comerț, la meserii, în profesiunile libere, decât în proporție cu numărul lor față de poporația totală, așa dar cu „numerus clausus".

Acestea sunt unele din măsurile de eliminare a jidanilor, cuprinse în programul mai larg al „Ligii Apărării Naționale Creștine", și pe care acei cari o alcătuesc s'au legat cu jurământ ca să lupte, pentru a-l aduce la îndeplinire imediat.

Frați Români

Apărarea națională cere astăzi unirea tuturor românilor, conștienți de primejdia care amenință nația românească.

Pătrunși de această necesitate, reprezentanții „Ligii Apărării Naționale Creștine" cu sediul în București; ai „Partidului naționalist-domocrat-creștin", cu sediul în Iași; ai „Acțiunii Românești", cu sediul în Cluj; ai „Partidului social-creștin", cu sediul în Gherla, având ca organ comun „Acțiunea Națională Creștină"; precum și ai „Fasciei Naționale Romane", în continuarea acțiunii de unificare începute pe baza Procesului-Verbal dela Iași din 13 Aprilie 1925, și a Procesului-Verbal dela Câmpulung (Bucovina) din 10 August 1925, și pentru desăvârșirea ei am hotărât:

Toate organizațiile naționaliste creștine mai sus citate se contopesc în „Liga Apărării Naționale Creștine", sub președenția dlui A. C. Cuza și pe baza doctrinei, programului, statutului și regulamentului, cuprinse în „Călăuza Bunilor Români".

Pe viitor „Liga Apărării Naționale Creștine", cuprinzându-ne pe toți, va lupta cu puterile noastre ale tuturor, pentru realizarea aspirațiilor noastre comune.

Realizând aceasta unificare deplină între noi, prin contopire, apelăm și la unirea tuturor românilor, în acelaș gând, cu acelaș scop, chemându-i la luptă, sub steagul cu „Svastica", pentru organizarea apărării naționale creștine, împotriva jidanilor, fără a mai perde nici un moment.

Orice întârziere este o primejdie pentru existența nației românești.

Căci jidanii, dispunând de capitaluri mari, fără limită, se întăresc pe fiecare zi în mijlocul nostru. Jidanii cumpără toate bunurile noastre: pământuri, păduri, industrii, imobile, exploatări, și ocupă tot mai mult profesiunile libere și funcțiile. Jidanii întroduc conrupția în organismul nostru național, paralizându-l, ca să nu le mai putem rezista. Jidanii primejduesc siguranța României, prin amenințări din afară, și prin uneltiri înlăuntru. Iar acum în urmă, încurajați prin sprijinul politicianilor din „partide", jidanii au ajuns să ne atace pe străzi, provocând reacțiuni violente, firești, din partea românilor, și tulburând astfel liniștita desvoltare a Statului românesc.

Din această stare rușinoasă și amenințătoare a viitorului nostru, „Liga Apărării Naționale Creștine" singură ne mai poate salva.

Ca să se înțeleagă aceasta de toți românii, repetăm: *„Liga" nu este partid, ea nu este o grupare, ci este organizația politică a nației românești. Liga este o armată națională, care luptă cu steagurile desfășurate pentru recucerirea pozițiilor perdute prin neprevederea partidelor.*

Fraţi Români!

Nici unui român nu-i mai este permis să ignoreze pericolul, de care este ameninţată naţia românească.

Momentul este hotărâtor pentru existenţa neamului.

Toţi acei, cari se pun de-acurmezşiul mişcării naţionale, vor fi dar consideraţi ca trădători de neam şi trataţi în consecinţă.

Căci oricât de mare ar fi primejdia iudaismului în sine, ea nu ar fi nici pe departe atât de ameninţătoare, dacă jidanii nu şi-ar fi găsit şi creat unelte docile şi slugarnice din unii români. Inerţia, nesocotinţa, egoismul îngust, necredinţa sfidătoare şi lipsa de orice scrupul moral, al unor elemente româneşti, mici la suflet, cari rămân indiferente faţă de toate problemele de ordin general şi cari prin vorbe şi fapte condamnabile, prin lipsa de orice discernământ în alegerea mijloacelor pentru satisfacerea răutăţii şi lăcomiei lor, se întovărăşesc uneori chiar cu duşmanii din năuntru şi dinafară ai neamului românesc, primejduesc interesele superioare ale Statului. ***Aceştia sunt românii necinstiţi şi înstrăinaţi, cu un cuvânt*** **jidoviţii.** L. A. N. C. în dorinţa de a întări credinţa creştinească, de a ridica moralul naţiunei, ***este hotărâtă să lovească fără cruţare în jidoviţi punând în aplicare faţă*** de ei cele mai drastice sancţiuni.

Fraţi Români!

Ceasul a sunat. Lupta a început. Veniţi sub steagurile cu „Svastica“ ale „Ligii Apărărei Naţionale Creştine“ şi isbânda e sigură.

Cu Dumnezeu înainte!

Preşedintele „Ligei Apărărei Naţionale Creştine“:

A. C. Cuza

Bucureşti, 18 Septemvrie 1925.

ACT DE UNIRE

Subsemnaţii, ca reprezentanţi, cu depline puteri ai „Ligei Apărării Naţionale Creştine“ ai „Acţiunei Naţionale Creştine“ şi „Fasciei Naţionale Române“, întrunindu-ne astăzi 18 Septemvrie 1925 în Bucureşti, după consfătuirile avute în zilele de 17 şi 18 Septemvrie 1925, în interesul unei acţiuni unitare mai puternice şi pentru desăvârşirea unificării începute prin procesul-verbal dela Iaşi din 13 Aprilie 1925 şi procesul-verbal dela Câmpulung (Bucovina) din 10 August 1925, am hotărât cele ce urmează:

1. Organizaţiile noastre mai sus pomenite se contopesc în organizaţia politică, economică şi culturală „Liga Apărării Naţionale Creştine“, cu sediul în Bucureşti, sub preşedinţia domnului profesor Alexandru C. Cuza, având la bază doctrina, programul, statutul şi regulamentul „Ligei Apărării Naţionale Creştine“.

Cu acest act organizaţiile „Acţiunea Naţională Creştină“ şi „Fascia Naţională Română“ nu mai au fiinţă.

2. „Liga Apărării Naţionale Creştine“, lucrând în conformitate cu statutul şi regulamentul revăzute de noi, va aduce la îndeplinire programul discutat, acceptat, semnat de noi şi aci anexat, cuprinzând 36 articole.

Drept care s'a încheiat acest Act de Unire.

A. C. Cuza
Dr. Valeriu Pop
I. C. Cătuneanu
General vetr. G. Marcu
Dr. C. Şumuleanu
Maior Em. Ursianu
Ing. Gr. Bejan
Iuniu Lecca
Dr. Valeriu Roman
Dr. Titus Malaiu
Dr. Dionisiu Benea
Col. Niculcea I.
Prof. Virgil Pau
Maior invalid A. C. Christopol
Preotul C. Dumitrescu
Dr. George Rusu
Dr. Victor Petheu ofiţer invalid Ploeşti
Dr. Ioan Istrate
Teodor Humiţa
Ioan Balintescu
Mihaescu
Al. Bacaloglu
Ing. C. Radulescu
Em. B. Vasiliu
Gh. Niculescu
I. D. Protopopescu

PROGRAMUL
„Ligei Apărării Naţionale Creştin"

Partea I

Politica internă

CAP. I

Organizarea Puterilor de Stat.

Temelia solidă a organizaţiei de Stat este respectul autorităţii şi legalităţii, solidaritatea naţională şi colaborarea armonică a puterilor de Stat, fără prepotenţa uneia asupra alteia. De aceea vrem:

Art. 1. — Apărerea monarhiei constituţionale în frunte cu glorioasa dinastie întemeiată de Regele Carol I, din convingerea, că regalitatea nu este o formă vremelnică de guvernământ, ci este cea mai bună formă de organizaţie de Stat şi singura corăspunzătoare cu geniul şi tradiţia poporului român.

Art. 2. — Apărarea şi cimentarea solidarităţei naţionale, combaterea cu toate mijloacele constituţionale a curentelor cu caracter de luptă de clasă.

Art, 3. — Menţinerea parlamentarismului cu sistem bicameral.

Art. 4. — Creiarea unui sistem administrativ pe baza principiului descentralizărei şi proporţionalităţei garantând până la comună inclusivi dreptul de conducere pentru elementul etniceşte românesc. Reorganizarea serviciului de siguranţă, a poliţiei şi jandarmeriei asigurând pregătirea, integritatea şi buna funcţionare a acestor instituţiuni.

Art. 5. — Legiferarea şi punerea în practică a desăvârşitei independenţe a magistraturei prin inamovibilitate, fără excepţii, selecţionarea prin examene serioase şi bună retribuire a magistraţilor. Garantarea celerităţei justiţiei şi reducerea taxelor de judecată.

Modernizarea Justiţiei militare şi introducerea de magistraţi militari cu pregătire juridică serioasă.

CAP. II

Probleme minoritare.

Punctul de plecare în soluţionarea tuturor chestiunilor minoritare este faptul, că România constitue un Stat naţional unitar.

In urma vitregiei trecutului minorităţile conlocuitoare au o superioritate culturală faţă de noi, care e în disproporţie supărătoare cu importanţa lor numerică în această ţară. Din acest motiv şi ca un act de dreptate pentru trecutul nostru sbuciumat se impune creiarea unui just echilibru în baza principiului proporţionalităţei.

Minorităţile conlocuitoare se împart în minorităţi de baştină şi jidani. Cei dintâi sunt îndreptăţiţi la mai multă solicitudine din partea naţiunei alcătuitoare de Stat, pentrucă ne îndrituesc a crede, că după un timp oareşcare vor deveni cetăţeni loiali ai Statului. Jidanii însă prin numărul lor mare, prin mentalitatea lor specifică, diametral opusă firii noastre arice şi creştineşti, prin lipsa totală a sentimentului patriotic, prin neîntrerupta râvnă de acaparare a tuturor bunurilor şi de dominaţiune universală prin subjugarea popoarelor creştine, constitue un pericol, care reclamă o imediată şi radicală soluţionare.

Art. 6. — Pentru minorităţile de baştină se impune:

a) Respectul limbei materne în învăţământul primar. Educaţia în spirit naţional românesc. Limba română trebue să fie studiu obligator şi în învăţământul primar;

b) Infiinţarea de şcoli medii în raport cu numărul respectivei minorităţi;

c) Sprijin pentru academiile minoritare destinate învăţământului religios. Şcoli superioare cu alt caracter nu se admit, decât având ca limbă de propunere cea românească;

d) Românizarea evolutivă a oraşelor situate în mijlocul populaţiei româneşti;

e) Combaterea tendinţelor de a acorda autonomii administrative, judecătoreşti şi naţionale minorităţilor. Combaterea oricărui pact între partidele politice româneşti şi minorităţile privite drept corp naţional aparte.

CAP. III

Problema jidănească.

Art. 7. — Pentru soluţionarea chestiunei jidoveşti până la eliminarea complectă a elementului jidovesc din ţară, în vederea acestei eliminări se vor lua următoarele măsuri:

a) Retragerea drepturilor politice şi înlăturarea jidanilor dela împământenire;

b) Revizuirea tuturor încetăţenirilor şi anularea celor făcute în baza de acte falşe;

c) Repatriarea forţată a tuturor jidanilor intraţi în ţară după 1 August 1914, deoarece în mod legal n'au putut obţine cetăţenia;

d) Impiedecarea expansiunei economice a elementului jidovesc prin:

1. Scoaterea jidanilor din comunele rurale.
2. Exproprierea pământurilor ocupate de jidani şi trecerea lor în mâinile sătenilor.
3. Anularea contractelor forestiere jidăneşti şi trecerea pădurilor în exploatarea obştiilor săteşti.
4. Exproprierea terenurilor şi industriei petrolifere jidăneşti în beneficiul Statului.
5. Scoaterea jidanilor din funcţiuni publice.
6. Exproprierea treptată a proprietăţii urbane jidăneşti în interesul naţionalizării oraşelor.
7. *Numerus clausus,* legiferarea proporţionalităţii în toate ramurile de activitate culturală şi economică.
8. Inăsprirea codului penal în ce priveşte calificarea şi pedepsirea infracţiunilor: falşul, bancruta, excrocheria, mituirea, contrabanda, eludarea legilor de apărare economică, falşificarea articolelor alimentare, propaganda pornografică şi anarhică şi comerţul de carne vie.

CAP. IV

Educaţia naţională.

Fără un anumit grad de cultură generală nici un popor nu poate fi un factor important al civilizaţiei umane şi nici nu poate să-şi desăvârşească viaţa de Stat. Fără acest grad de cultură generală cele mai largi drepturi politice sunt numai un teren de exploatare pentru politiciani fără scrupule şi cea mai desăvârşită legiferare în materie economică, un vast câmp de exploatare pentru străinii hrăpăreţi. Drept aceea vrem:

Art. 8. — Educaţia naţională: românească şi creştină, care să se razeme pe tradiţiile naţionale şi să cultive sentimentul demnităţei individuale. Scopul edu-

caţiei să nu fie deformarea sufletului specific românesc, ci desvoltarea lui. Sarcina înfăptuirei şi susţinerei angrenajului cultural şi educativ îi revine Statului în primul rând; numai elemente şi instituţii de absolută încredere din punct de vedere naţional au dreptul de a colabora la promovarea intereselor generale culturale.

Art. 9. — Infiinţarea de Case Naţionale la sate, cari să fie adevărate focare de cultură şi distracţie sănătoasă şi utilă pentru pătura ţărănească.

Art. 10. — Punerea în practică a gratuităţii învăţământului, buna retribuţie a puterilor didactice, înmulţirea internatelor, căminurilor şi cantinelor pe toate tărâmurile învăţământului.

Art. 11. — Studenţimea română (din învăţământul superior) este un factor dinstinct cetăţenesc în promovarea vieţei naţionale, având dreptul de a se manifesta liber în cadrele legilor.

CAP. V
Morala publică.

Cultura fără moralitate nu promovează consolidarea şi regenerarea. Trebue să respectăm legile din convingere, nu sub presiunea materială. Fără moralitate respectul legilor nu este asigurat.

Moralitatea are aceiaş însemnătate şi pe tărâmul economic, unde desfrâul ruinează ţara. Drept aceea vrem:

Art. 12. — Formarea conştiinţei morale prin desvoltarea sistematică a ideei creştine, a spiritului de disciplină şi a sentimentului de datorie.

Suprimarea localurilor de pervertire a moralei publice, a literaturei şi publicaţiunilor pornografice.

Art. 13. — Legiferarea incompatibilităţei pentru deputaţi şi înalţii demnitari ai Statului, cum şi a răspunderei ministeriale efective. Salarizarea cu lefurile dinainte de războiu în valută aur. Un statut, care să garanteze stabilitatea, avansarea şi independenţa funcţionarilor publici de orice grad. O lege a pensiilor care să asigure traiul demn al foştilor funcţionari. Desfiinţarea sinecurilor.

Art. 14. — Calificarea infracţiunilor săvârşite contra intereselor Statului drept acte de trădare şi sancţionarea lor cu cele mai severe pedepse.

CAP. VI
Sănătatea publică.

Capacitatea de prestaţiune şi de evoluţie a unei naţiuni este în funcţie şi de sănătatea fizică. In raport cu minorităţile conlocuitoare rasa românească este mai încercată de plăgile sociale, cari sunt un serios obstacol al dezvoltărei sale fireşti.

Din aceste motive vrem:

Art. 15. — Organizarea unui serviciu sanitar ştiinţific şi efectiv, dând o atenţiune deosebită sănătăţei satelor.

Farmaciile vor fi exclusiv încredinţate creştinilor.

Proteguirea familiei în raport cu numărul copiilor în viaţă.

Instrucţie specială, obligatorie şi gratuită pentru viitoarele soţii şi mame cu privire la igiena infantilă şi alte îndatoriri inerente.

Desvoltarea armonioasă a generaţiilor tinere prin ridicarea educaţiei morale şi fizice la acelaş nivel cu cea intelectuală.

Infiinţarea de aziluri şi sanatorii gratuite sau cu preţuri reduse pentru cei lipsiţi de mijloace indiferent de categoria socială, din care fac parte.

Băi populare gratuite.

Lupta ştiinţifică pe o scară cât de întinsă contra plăgilor sociale: tuberculoza, alcoolismul, boli venerice, etc., cari periclitează viitorul rasei.

Suprimarea consumaţiei alcoolului industrial. Scoaterea comerţului de băuturi alcoolice din mâinile străinilor.

CAP. VII
Invalizi, orfani, văduve şi voluntarii din război.

Războiul unirii a reclamat dureroase jertfe de sânge. Cei ce n'au cruţat nici o jertfă pentru rege şi neam, cum şi urmaşii acestor eroi au dreptul la o deosebită îngrijire din partea naţiunei drept recunoştinţă şi în acelaş timp pentru cultivarea spiritului eroic şi de sacrificiu pentru neam.

De aceea L. A. N. C. îşi ia angajamentul solemn să satisfacă toate doleanţele juste ale I. O. V. din războiu asigurând un trai omenesc şi demn tuturor acestor categorii, în special prin:

Art. 16. — Egalizarea pensiilor ofiţerilor invalizi, cât şi a văduvelor de război, soţii de ofiţeri, cu soldele ofiţerilor activi, cu adaosul sporului de scumpete şi celelalte accesorii. Tot astfel pentru gradele inferioare, văduvele şi urmaşii lor, cu specificarea că dela gradul de sergent (inclusiv) în jos, pe lângă soldă vor mai primi şi alocaţia de hrană în bani.

Art. 17. — Voluntarii şi legionarii din războiul pentru întregirea neamului au făcut plebiscitul armat al provinciilor subjugate de Austro-Ungaria, prin urmare nimic nu este mai natural decât încredinţarea pazei etnice a graniţelor de Vest ale ţării, patriotismului neşovăelnic al acestor voluntari. De aceea L. A. N. C. va face să se respecte integral drepturile voluntarilor la împroprietărire şi va coloniza graniţa de Vest a ţării cu preferinţă prin voluntari.

CAP. VIII
Probleme economice.

Starea economică a elementului românesc este departe de a fi satisfăcătoare. Situaţiunea privilegiată pe teren economic-financiar a elementelor străine se menţine cu o vădită tendinţă de aservire a tuturor bogăţiilor ţării. Pentru păstrarea şi adâncirea stăpânirei noastre politice este absolută nevoe să avem puterea economică în mână, cel puţin în proporţia numărului covârşitor al populaţiei româneşti. Se impune deci consolidarea gospodăriei Statului, înstărirea ţăranului, creiarea unei clase mijlocii româneşti prin naţionalizarea industriei şi comerţului. De aceea vrem:

Art. 18 — Asanarea gospodăriei Statului prin:

a) Organizarea şi intensificarea producţiei şi a exploatărei bogăţiilor naţionale, proteguirea exportului şi reducerea importului la măsura indispensabilă, singurele mijloace pentru ridicarea capacităţei de plată a contribuabilului şi a fortificărei valutei naţionale;

b) Exploatarea bunurilor Statului prin comercializări cinstite şi avantagioase pentru Stat cu respectarea proporţiei cuvenite în favoarea românilor;

c) Intensificarea măsurilor ce sunt a se lua pentru extirparea faudelor săvârşite faţă de bunul public;

d) Reorganizarea mijloacelor de transport pe uscat şi pe apă astfel ca să devină pentru Stat, serioase resurse de venit;

e) Impunerea specială a îmbogăţiţilor de războiu;

f) Capitalul străin, exclusiv creştin, numai atunci va fi admis în viaţa economică a ţărei, dacă acest capital va avea caracter absolut constructiv şi se va pune

în mod necondiţionat şi fără rezerve în serviciul intereselor naţionale româneşti;

g) Reducerea impozitelor până la totala scutire pentru familiile cu copii mulţi.

Art. 19. — Asanarea stărei economice a cetăţenilor şi restabilirea unui just echilibru în favoarea elementului românesc faţă de minoritari prin:

a) Armonizarea intereselor agricole, bancare şi industriale împiedecând, ca unele să fie preferate în dauna altora;

b) In cadrele unui sistem economic pus sub conducerea Statului înfăptuirea proporţionalităţii etnice pe teren economic-financiar;

c) Scoaterea băncii de emisiune de sub iufluenţa partidelor politice prin complecta etatizare şi îndrumarea băncii la susţinerea şi sprijinirea în primul rând a elementului românesc;

d) Naţionalizarea efectivă a tuturor întreprinderilor străine cu concursul elementului productiv românesc fără caracter de partid. Urmărirea tuturor camuflărilor;

e) Educarea de specialişti români şi angajarea lor obligatorie la toate întreprinderile din ţară fără considerarea caracterului etnic al acestor întreprinderi;

f) Inlesnirea trecerei proprietăţilor urbane şi rurale în mâinile românilor prin procurarea de credit eftin;

g) Combaterea cametii şi a speculii cu moneda.

Art. 20. — Fiind agricultura îndeletnicirea majorităţei covârşitoare a populaţiei româneşti, dar totodată cea mai nesocotită ramură a economiei naţionale se impune:

a) Menţinerea legilor de expropriere şi împroprietărire în vigoare. Interpretarea legislativă a dispoziţiilor neclare şi contradictorii, cari astăzi dau naştere la abuzuri şi eludări;

b) Revizuirea aplicărei legilor de expropriere şi împroprietărire pentru îndreptarea abuzurilor.

Legiferarea responzabilităţei personale, penale şi materiale a organelor încredinţate cu revizuirea;

c) Sprijin pe cale de educaţie profesională şi cu credite eftine al împroprietăriţilor, pentru a-şi putea înjgheba gospodării ordonate;

d) Colonizarea exclusiv cu elemente româneşti a moşiilor rămase libere după împroprietărire, în special a moşiilor de frontieră. Arendarea rezervelor Statului până la începerea colonizărilor sistematice exclusiv la ţărani români individual sau prin obştii;

e) Inmulţirea şi sprijinirea cooperativelor săteşti şi anume a cooperativelor de credit, producţiune, desfacere şi consum. Eliminarea intermediarilor din comerţul cu produsele agricole şi alimentare;

f) Inlesnirea industrializării agriculturei prin întrebuinţarea maşinelor şi desvoltarea industriei casnice;

g) Asanarea grabnică şi definitivă a plăgilor produse de război.

Art. 21. — Politica industrială naţională cere:

a) Garantarea aprovizionărei populaţiei cu articole produse în ţară;

b) Sprijin pentru toate talentele de inventatori şi punerea în practică a tuturor invenţiilor utile de către Stat.

Art. 22. — Proteguirea pădurilor prin exploatarea lor cu ajutorul cooperativelor săteşti şi replantarea fără întârziere a pădurilor tăiate.

CAP. IX

Probleme bisericeşti.

Cele 2 biserici naţionale în trecutul neamului au ţinut locul Statului Naţional. Au acelaş merit în conservarea noastră etnică şi culturală. Neamul trebue să fie recunoscător bisericelor naţionale şi să le ridice la autoritatea şi importanţa cuvenită în viaţa publică. Statul numai sprijinit pe ideea creştină şi mână în mână cu bisericele naţionale poate soluţiona importanta problemă a formării caracterului cetăţenesc.

Respectând aceste adevăruri Statul român ţine cont şi de libertatea conştiinţei. Celelalte biserici, în special cele creştine, încă au dreptul la toată solicitudinea din partea Statului, dar numai cât timp aceste respectă interesele naţionale ale Statului român.

Având aceste consideraţiuni vrem:

Art. 23. — *a)* Desăvârşirea autonomiei bisericilor naţionale eliberându-le de sub orice tutelă politică;

b) Regulamentarea raporturilor cu Scaunul Papal în sensul apărărei intereselor şi demnităţei naţionale;

c) Armonie frăţească între bisericele naţionale cu excluderea desăvârşită a luptelor confesionale;

d) Inzestrarea bisericelor naţionale cu mijloacele materiale necesare şi salarizarea preoţilor în măsura cuvenită demnităţii slujitorilor altarului.

Art. 24. — Acordarea autonomiei şi pentru celelalte biserici recunoscute, însă pe lângă instituirea unui efectiv control şi supraveghere din partea Statului, ca să nu treacă peste cadrele chemării lor şi să nu susţină curente politice duşmănoase sau dăunătoare ţărei.

Reprimarea sectelor periculoase Statului.

CAP. X

Apărarea naţională.

Până când se va fi făcut proba, că au încetat cu desăvârşire şi fără posibilitate de revenire sentimentele duşmănoase ale popoarelor ce ne înconjoară, poporul român nu poate renunţa la mijloacele de apărare de dragul nici unor idei umanitariste, de pace perpetuă, desarmare, etc. Pentru desăvârşirea mijloacelor de apărare vrem:

Art. 25. — Modernizarea armatei ca educaţie, echipament şi armament prin:

a) Creiarea de cadre solide, bine instruite;

b) Timpul serviciului militar să fie astfel măsurat, încât să permită a face o deplină educaţie militară;

c) Suprimarea întrebuinţărei soldaţilor în alte scopuri, decât serviciul militar.

d) Cultivarea demnităţei de ostaş, concomitent cu educaţia naţională şi creştinească a soldatului;

e) Creiarea unei industrii naţionale de războí înzestrate cu toate mijloacele ştiinţifice pe lângă conducerea exclusivă a românilor. Această industrie să asigure echiparea şi înarmarea complectă a armatei în timp de pace şi războí;

f) Scoaterea cu desăvârşire a jidanilor din armată şi impunerea lor cu taxe progresive de scutire, iar pentru cei apţi concentrarea şi utilizarea la muncă corporală constructivă;

g) Mărirea alocaţiei de hrană a trupei până la complecta îndestulare şi sporirea soldelor ofiţerilor şi gradelor inferioare.

Art. 26. — Printre serviciile de apărare a ţărei fiind şi diplomaţia, cerem:

a) Eliminarea din corpul diplomatic şi consular a elementelor incapabile, nedemne şi etniceşte străine;

b) Organizarea temeinică şi sistematică a serviciului de propagandă în străinătate.

CAP. XI

Probleme muncitoreşti

România în situaţia de Stat semi-capitalist va par-

curge drumul desvoltărei capitaliste, pentru a ajunge la nivelul Statelor din apus. Din acest motiv se impune o politică de respectare a dreptului de proprietate şi de proteguire a capitalului productiv care nu serveşte scopuri antinaţionale în mod făţiş sau deghizat.

Nu mai puţin este însă adevărat că, chiar în această epocă de refacere elementul românesc este lipsit de capitaluri, cari sunt deţinute de străini şi încadrarea elementului românesc în angrenajul economic se face mai mult prin rolul de salariat. Astfel ne găsim în situaţia anormală şi nesănătoasă că muncitorimea românească stă în serviciul capitaliştilor în mare parte străini. Aceasta anomalie trebue să înceteze în urma unei politici energice şi fără şovăială.

Pâna atunci însă vroim:

Art. 27. — Armonizarea intereselor capitaliste cu cele muncitoreşti prin:

a) Educaţia patriotică şi religioasă a muncitorimei;

b) Libertatea organizaţiilor profesionale sub controlul Statului şi cu respectarea principiului proporţionalităţii generale a elementului românesc în conducerea acestor organizaţii;

c) Garantarea minimului de existenţă a salariaţilor şi muncitorilor;

d) Desăvârşirea sistemului de asigurări muncitoreşti pentru caz de boală, accident, lehuzie, infirmitate, moarte.

e) Infiinţarea şi îmbunătăţitea căminurilor de ucenici, a asilurilor de copii, a sanatoriilor pentru mucitori;

f) Reducerea la minimum a impozitelor pe veniturile muncitoreşti şi ale salariaţilor;

g) Incurajarea înfiinţărei cooperativelor.

h) Alcătuirea unui echitabil Cod al muncei;

i) Infiinţare şi perfecţionarea şcoalelor de meserii pentru români şi împiedecarea imigrărilor de muncitori din străinătate.

CAP. XII.

Presa.

Art. 28. — Considerând importanţa presei în conducerea opiniei publice şi necesitatea de-a înălţa prestigiul ei, la gradul ce i se cuvine, vom lupta pentru introducerea unui regim special, bazat pe următoarele principii:

a) Ziarele româneşti să fie scrise de români;

b) Străinii pot să aibă gazete numai în limba lor;

c) Să fie oprită orice subvenţie financiară sau influenţă de altă natură a străinilor în presa românească sub pedeapsa suspendării ziarului şi expulzării străinului culpabil;

d) Inlăturarea giranţilor;

e) Efectiva răspundere personală a autorilor oricăror publicaţii sau în lipsă a directorilor.

Partea II

Politica externă

CAP. I.

Siguranţa externă.

România după împlinirea în bună parte a idealului naţional face o politică de pace şi defensivă. De aceea se impune:

Art. 29. — Restabilirea şi apărarea suveranităţii naţionale cum şi înlăturarea oricărui amestec din afară în afacerile interne ale ţării.

Art. 30. — Susţinerea tuturor încercărilor sincere de a asigura pacea între popoare.

Art. 31. — Incheerea de convenţiuni defensive.

Art. 32. — Proteguirea efectivă a elementului românesc rămas în afară de graniţe.

Art. 33. — Stabilirea şi menţinerea de sincere raporturi prieteneşti cu toate popoarele, cimentarea solidarităţei popoarelor latine.

Art. 34. — Solidarizarea tuturor naţiunilor interesate la soluţionarea radicală şi definitivă a problemei jidoveşti.

CAP. II.

Chestiuni economice internaţionale.

In raporturile economice internaţionale atât Statul cât şi cetăţenii trebue să fie de o loialitate şi promptitudine exemplară pentru a mări prestigiul ţării şi pe acest teren. Statul trebue să închee convenţiunile sale economice şi financiare cu chibzuinţă, seriozitate şi grijă pentru bunul public şi înlăturând intermediarii compromiţători. De aceea se impune:

Art. 35. — *a)* Strângerea raporturilor economice cu toate ţările, cari ne pot da sprijin sincer în desvoltarea noastră economică;

b) Constrângerea cetăţenilor români prin o justiţie accelerată la respectarea angajamentelor luate faţă de cetăţeni străini. Suprimarea cauţiunei procesuale în caz de reciprocitate;

c) Excluderea moratoriilor legale faţă de creditorii străini;

d) Respectarea de către Stat a angajamentelor economice luate faţă de cetăţeni sau firme străine;

e) Consolidarea tuturor datoriilor externe.

Art. 36. — „Liga Naţiunilor“ să fie recunoscută numai ca un consiliu de state naţionale cu drepturi egale, pe deplin suverane şi libere şi nu ca autoritate supranaţională cu drept de control şi de impunere a deciziilor sale, incompatibile cu principiul suveranităţii fiecărei naţii pe teritorul ei.

STATUTUL

„Ligei Apărării Naţionale Creştine“

Art. 1 — „Liga Apărărei Naţionale Creştine“ este o organizaţie cu caracter politic, economic şi cultural. Sediul L. A. N. C. este în Bucureşti.

Art. 2. — Principiile călăuzitoare al L. A. N. C. sunt **naţionalismul intransigent şi creştinismul integral.** In consecinţă scopul L. A. N. C. este **apărarea naţiunei româneşti şi a legei creştine strămoşeşti în orice domeniu, cum şi reintegrarea neamului românesc în toate drepturile sale fireşti prin realizarea programului stabilit în Bucureşti la 18 Septembrie 1925 cuprinzând 36 de articole.**

Art. 3. — Semnul L. A. N. C. este crucea arica **„Svastica“** ea fiind semnul străvechii noastre

dăinuiri, semnul băştinăşiei neamului românesc pe pământul său, pe care voeşte să rămână stăpân. Deviza ei este: **„Hristos, Regele, Naţiunea"!** Drapelul L. A. N. C. este drapelul tricolor purtând semnul „svastica" neagră pe culoarea galbenă.

Art. 4. — Mijloacele de acţiune ale Ligii sunt: trezirea conştiinţei şi energiei naţionale, morale şi religioase prin publicaţiuni, conferinţe, întruniri, biblioteci, organizări religioase, culturale şi sportive, iniţiativa înfiinţării de asociaţii cooperative şi bănci, sprijinirea întreprinderilor economice româneşti şi acţiunea politică şi parlamentară pe baza doctrinei naţionaliste şi a unui program lămurit.

Art. 5. — Liga primeşte concursul orică-

Art. 5. al. 2. Membrii L. A. N. C. nu pot fi înscrişi, în acelaş timp, în alte organizaţii sau partide politice.

telor L. A. N. C., conformarea întocmai atât în viaţa publică cât şi în cea particulară;

b) Sprijin intelectual, moral şi material pentru L. A. N. C. în raport cu puterile individuale ale fiecăruia;

c) Disciplină desăvârşită;

d) Plata cotizaţiilor fixate în regulament.

Art. 7. — Calitatea de membru încetează prin moarte, demisie sau excludere.

Art. 8. — L. A. N. C. are:

a) Organe centrale şi anume: Comitetul Central executiv în frunte cu preşedinele, Marele Consiliu şi Marea Adunare Naţională;

b) Organe regionale: Comitetul regional şi Consiliul regional;

c) Organe judeţene: Comitetul judeţean Consiliul judeţean şi Adunarea judeţeană;

d) Organe locale: Comitetul comunal şi adunarea generală;

Art. 9. — Comitetul Central executiv se compune din 1 preşedinte, 4 vicepreşedinţi, 20 membri, 1 secretar general şi 1 casier general. Alegerea preşedintelui şi a membrilor o face Marele Consiliu pe timp de 3 ani. Comitetul Central executiv desemnează din sânul său pe cei 4 vicepreşedinţi, pe secretarul general şi pe casierul general.

Preşedinte proclamat pe viaţă al L. A. N. C. este **marele luptător naţionalist Profesorul A. C. Cuza.**

Art. 10. — Comitetul Central executiv conduce organizaţia cu depline puteri potrivit statutului şi regulamentului şi intră în atribuţiunea sa toate actele, ce nu sunt rezervate în mod formal Marelui Consiliu şi Marei Adunări Naţionale. Consiliul Central executiv este în drept a disolva comitetul ierarhiceşte inferior în cazuri de grave abateri, cu excepţia Comitetelor regionale.

Art. 11. — Marele Consiliu se compune din membrii Comitetului Central executiv, preşedinţii, vicepreşedinţii şi secretarii Comitetelor regionale, preşedinţii Comitetelor judeţene şi parlamentarii organizaţiei L. A. N. C.

Art. 12. — Marele Consiliu are următoarele atribuţiuni:

a) Alege preşedintele şi pe membrii Comitetului Central executiv;

b) Complectează programul L. A. N. C.;

c) Modifică statutele şi regulamentele L. A. N. C;

d) Controlează Comitetul Central executiv şi îl distitue integral sau parţial prin vot de neîncredere;

e) Convoacă Marea Adunare Naţională;

f) Disolvă Comitetele regionale la propunerea Comitetului Central executiv în caz de grave abateri.

Art. 13. — Toţi membri organizaţiei L. A. N. C. întruniţi la propunerea Marelui Consiliu, în locul şi la timpul fixat constituesc Marea Adunare Naţională.

Art. 14. — Marea Adunare Naţională va fi convocată în momente de grea cumpănă şi de hotărâtă îndrumare pentru viitorul Ţării şi al Neamului.

Art. 15. — Regiunea se înţelege în senz strict teritorial fără a coincide întocmai cu regiunile istorice. Regiunile şi sediul lor sunt fixate în regulament.

Art. 16. — Comitetul regional se compune din 1 preşedinte, 2 vicepreşedinţi, 10 membri, 1 secretar şi 1 casier.

Alegerea preşedintelui şi a membrilor o face Consiliul regional pe 3 ani. Comitetul regional desemnează din sânul său pe cei 2 vicepreşedinţi, pe secretar şi pe casier.

Art. 17. — Comitetul regional conduce organizaţiile din regiune, potrivit statului şi regulamentelor şi în conformitate cu indicaţiunile date de Comitetul Central executiv.

Comitetul regional disolvă comitetele comunale în caz de grave abateri.

Art. 18. — Membrii Comitetului regional, preşedinţii, vicepreşedinţii şi secretarii Comitetelor judeţene împreună cu parlamentarii din regiunea respectivă constituesc Consiliul regional.

Art. 19. — Consiliul regional alege preşedintele şi membrii Comitetului regional. Controlează activitatea acestora şi îi demite prin vot de neîncredere. Consiliul regional are dreptul

de a disolva Comitetul judeţean la propunerea Comitetului regional în caz de grave abateri.

Art. 20. — Comitetul judeţean se compune din 1 preşedinte, 2 vicepreşedinţi, 8 membri, un secretar, 1 casier.

Preşedintele şi membrii Comitetului se aleg de către Consiliul judeţean pe 3 ani. Comitetul judeţean desemnează din sânul său pe cei 2 vicepreşedinţi, pe secretar şi pe casier.

Art. 21. — Consiliul judeţean se compune din membrii Comitetului judeţean, preşedinţii, vicepreşedinţii şi secretarii Comitetelor comunale şi din parlamentarii judeţului. Consiliul judeţean convoacă adunarea judeţeană cu autorizaţia prealabilă a Comitetului regional.

Art. 22. — Consiliul judeţean alege, controlează şi înlătură prin votul său Comitetul judeţean.

Art. 23. — Toţi membrii organizaţiei din judeţ întruniţi în urma convocării făcute în condiţiunile art. 21 formează adunarea judeţeană.

Art. 24. — Comitetul comunal se compune din 1 preşedinte, 1—2 vicepreşedinţi, 8 membri în comitet cari se aleg în adunările generale pe 3 ani. Comitetul desemnează din sânul său pe vicepreşedinţi, pe secretar şi pe casier.

Art, 25. — Totalitatea membrilor întruniţi la convocarea Comitetului constitue adunarea generală, care alege, controlează şi destitue pe membrii Comitetului comunal prin votul său.

Art. 26. — Toate alegerile se fac prin vot secret şi cu majoritate relativă.

Art. 27. — Fondurile L. A. N. C. se vor creia din donaţii, cotizaţii, din veniturile conferinţelor, publicaţiilor şi colectelor ce se vor organiza cu învoirea comitetelor.

Art. 28. — Acest Statut nu poate fi modificat decât de Marele Consiliul al L. A. N. C.

Bucureşti, la 18 Septembrie 1925.

Preşedinte
A. C. Cuza

Secretar general
Dr. Valeriu Roman

Comitetul central executiv

Preşedinte:

A. C. CUZA

V. preşedinte:

Prof. Dr. C. Şumuleanu
Dr. Valeriu Pop
Prof. Dr. N. Paulescu

Secretar generel:

Dr. V. Roman

Secretar ajutor:

Dr. I. Istrate

Cassier:

C. Rădulescu

Membrii:

Prof. I. C. Cătuneanu
Prof. Dr. I. Haţieganu
Prof. Dr. T. Malaiu
Dr. G. Rusu
General G. Marcu
I. Zelea Codreanu
Ing. Gr. Bejan
Iuniu Lecca
Preotul I. Moţa
Emil Vasiliu
A. Bacaloglu
Colonel I. Niculcea
Maior Christopol
Dr. D. Benea
Preotul C. Demetrescu

REGULAMENTUL
„Ligii Apărării Naţionale Creştine"

CAP. I.

Despre scopul Ligii

Art. 1. — L. A. N. C. s'a întemeiat ca să pună naţiunea românească în stare de apărare contra tuturor pericolelor de care este ameninţată şi ca naţiunea românească să fie reintegrată în toate drepturile sale fireşti.

Intrucât jidanii sunt aşezaţi în prea mare număr pe teritorul României şi prin naţionalitatea lor dizolvantă ca şi prin credinţele lor duşmănoase, constitue cea mai mare primejdie pentru existenţa naţiei româneşti, L. A. N. C. îşi propune ca cel dintâiu scop al ei *eliminarea jidanilor.*

CAP. II.

Despre mijloace.

Art. 2. — L. A. N. C. înţelege că biruinţa naţiei româneşti în lupta ei cu toate relele de care e coplesită şi în deosebi în lupta contra jidanilor, nu se poate obţinea decât prin *trezirea conştiinţei naţionale a tuturor românilor.*

L. A. N. C. va lupta aşadar ca să trezească şi să organizeze conştiinţa naţională, ca putere de apărare a naţiei româneşti prin ea însăşi.

L. A. N. C. va stărui să aducă la conducerea Statului valori de cinste, de muncă şi de sacrificiu, care să apere prin legi de proteguire şi prin aplicarea lor cinstită, neamul românesc, împotriva tuturor primejdiilor de care este ameninţat şi în deosebi împotriva cucerirei jidanilor.

In consecinţă L. A. N. C. veghează la întronarea principiilor învăţăturei naţionaliste şi creştine în viaţa noastră socială. Ea va stărui la întronarea cinstei, dreptăţii şi a responsabilităţii personale.

Ea luptă contra tuturor factorilor cari caută să distrugă moralitatea vieţii noastre publice, şi anume: contra mitei, contra conrupţiei organelor de stat, contra presei jidoveşti sau jidovite, pornografice şi irendentiste minoritare.

Ea luptă contra propagandelor şi mişcărilor subversive sub orice formă, opunându-le elementele de conservare naţională pe cari stărue să le organizeze.

L. A. N. C. propagă în massele poporului ideea monarhică, iubirea pentru dinastie şi cultul drapelului naţional.

In acelaş timp, L. A. N. C. va trezi, va stimula şi va îndruma iniţiativa particulară în direcţia acestei lupte pe toate terenele de activitate.

In genere, L. A. N. C. voieşte să întrebuinţeze numai mijloace morale şi legale, prin reviste, broşuri manifeste şi ziare; prin viu graiu, individual dela om la om şi în adunări publice, prin predici, conferinţe şi discursuri.

CAP. III.

Comitetele.

Art. 3. — L. A. N. C. este condusă de un Comitet Central executiv, Comitetele regionale, câte un Comitet de fiecare judeţ şi câte Comitet de fiecare comună sau sat, în cazul când un sat ar voi să-şi facă organizaţia. A. N. C. deosebit de comună.

Art. 4. — *Comitetul Central executiv* are sediul principal în Bucureşti şi este compus din 28 persoane.

Comitetul Central executiv va alege 4 Vice-preşedinţi, un Secretar de şedinţi, un Casier general, un delegat pentru organizarea şi conducerea Frăţiilor, un delegat pentru organizarea şi conducerea Legiunilor, un delegat pentru organizarea şi conducerea bibliotecii şi a propa gandei scrise, un delegat pentru organizarea şi conducerea biroului de informaţii, şi alţi delegaţi, de cari s'ar simţi nevoie.

Art. 5. — *Comitetele Regionale* se compun din 15 persoane. Din sânul fiecărui Comitet Regional se vor alege: 2 vice-preşedinţi, 1 secretar, 1 secretar de şedinţi, 1 casier.

Comitetele regionale şi regiunile se vor înfiinţa după trebuinţă cu consimţământul Comitetul Central executiv.

Comitetul Central executiv va putea — dacă nevoia va cere — să creeze şi să delimiteze noui regiuni.

Art. 6. — *Comitetele Judeţene* şi *Comitetele Comunale* sau *Săteşti* se compun din 13 membri şi se costitue întocmai cum prevede art. 5 pentru Comitetele Regionale.

Art. 7. — Comitetele Regionale, Judeţene şi Comunale sau Săteşti după constituire, trimit procesul-verbal spre aprobare comitetului ierarhiceşte superior. Comitetele Săteşti sunt egale cu cele Comunale şi deci vor comunica direct cu Comitetul Judeţean.

Art. 8. — Toate categoriile de comitete vor putea începe funcţionarea chiar cu un număr mai mic de membri decât cel prevăzut de regulament.

CAP. IV.

Consiliile

Art. 9. — Comitetul Central Executiv împreună cu preşedintele şi vice-preşedintele şi secretarii regionali, împreună cu preşedinţii Comitetelor Judeţene şi parlamentarii, formează *Marele Consiliu al L. A. N. C.* El va fi convocat odată pe an de preşedintele L. A. N. C. şi ori când în cazuri extraordinare. Va ţinea şedinţă cu ori câţi membri vor fi prezenţi.

Atribuţiile sale sunt:

a) Alegerea preşedintelui şi Comitetului Executiv.

b) De a primi darea de seamă a preşedintelui asupra activităţii anuale a L. A. N. C.

c) De-a modifica eventual, Statutul cu $^2/_3$ de voturi

din numărul celor prezenţi şi Regulamentul cu majoritate de voturi.

d) Controlarea şi înlocuirea Comitetului Central Executiv.

e) Disolvarea Comitetului regional.

f) De-a revizui şi complecta programul L. A. N. C.

g) De-aşi da avizul asupra chestiunilor puse de Comitetul Executiv Central.

h) De-a lua — în limita statutului — orice măsuri pentru desăvârşirea organizării şi intensificarea activităţii L. A. N. C.

i) De-a convoca marea adunare naţională.

Art. 10 — Comitetul Regional împreună cu preşedinţii şi preşedinţii, secretarii Comitetelor Judeţene şi parlamentarii din acea legiune formează *Consiliul Regional.* El va fi convocat odată pe an de preşedintele Comitetului Regional şi oricând în cazuri extraordinare. Va ţinea şedinţă cu oricâţi membri prezenţi.

Atribuţiile sale sunt:

Alege preşedinţii şi Consiliul Regional.

a) De-a primi darea de seamă a preşedintelui asupra activităţii anuale a L. A. N. C. din Regiunea respectivă şi a o discuta.

b) De-aşi da avizul asupra chestiunilor puse de preşedinte sau comitet.

c) De-a face propuneri Comitetului Central Executiv relative la regulament, program şi organizare.

d) De-a lua — în limita statutelor — orice măsuri pentru desăvârşirea organizării şi intensificarea activităţii L. A. N. C. în regiunea respectivă.

Controlează şi înlocueşte Comitetul Regional disolvă Comitetul Judeţean.

Art. 11. — Comitetul Judeţean împreună cu preşedinţii, vicepreşedinţii şi secretarii Comitetelor Comunale sau Săteşti şi parlamentarii formează *Consiliul Judeţan* al L. A. N. C. El va fi convocat de două ori pe an de preşedintele Comitetului Judeţean şi ori când în cazuri extraordinare. Va ţinea şedinţă cu ori câţi membri prezenţi.

Atribuţiile acestui consiliu sunt aceleaşi ca şi ale Consiliului Regional, restrânse însă la judeţul respectiv.

CAP. V

Adunările

Art. 12. — Toţi membri L. A. N. C. formează împreună, *Marea Adunare Naţională.*

Ea va fi convocată de Marele Consiliu numai când vor fi de votat hotărâri însemnate relative la interesele ţării.

Art. 13. — Toţi membri L. A. N. C. dintr'un judeţ formează împreună *Adunarea Judeţeană a L, A. N. C.*

Toţi membri L. A. N. C. dintr'o comună sau dintr'un sat formează împreună *Adunarea Generală a* L. A. N. C.

Aceste adunări se convoacă de preşedinţii respectivi sau de preşedinţii ierarhiceşte superiori pentru a vota hotărâri relative la interesele ţării, a judeţului sau a comunei respective, cum şi relative la desăvârşirea organizaţiei L. A. N. C.

CAP. VI

Despre membri

Art. 14. — Pot deveni membri ai L. A. N. C. Românii fără deosebire de sex, cari aderă la principiile, la statutul şi la programul ei, şi cari îndeplinesc condiţiunile prevăzute de statut şi acest regulament.

Art. 15. — Dezertorii şi acuzaţii de pactare cu inamicul, chiar dacă au fost amnestiaţi, cei descalificaţi conform codului de onoare al armelor, *nici într'un caz nu vor putea fi primiţi membri în L. A. N. C.*

Comitetul Comunal sau Sătesc, conducându-se de punctele prevăzute în acest articol, are dreptul de a hotărî — fără arătare de motive — asupra primirii sau neprimirii membrilor.

Art. 16. — După întemeierea L. A. N. C. în comună sau într'un sat şi după constituirea Comitetului Comunal sau Sătesc cererile de noui înscrieri se adresează individual şi în scris preşedintelui respectiv. Fiecare cerere va avea pe ea recomandarea scrisă a doi membri ai L. A. N. C. din acea comună sau din acel sat. Fără această recomandare preşedintele nu va putea supune Comitetului cererea.

Când nu există Comitetul Comunal sau Sătesc cererea se va adresa preşedintelui Comitetului Judeţean, iar dacă nu există nici Comitetul Judeţean, cererea se va adresa preşedintelui Comitetului Regional sau preşedintelui Comitetului Central Executiv.

Fiecare membru va primi o *Carte de identitate* dela Comitetul respectiv. *Cărţile de indentitate* se vor tipări de Comitetul Central Executiv.

CAP VII

Datoriile membrilor

Art. 17. — Fiecare membru al L. A. N. C. are următoarele îndatoriri:

a) Să citească şi să răspândească din toate puterile cărţile, broşurile, revistele, gazetele şi manifestele L. A. N. C. sau acele cari sunt în vederile ei.

b) In orice împrejurare să propage şi să susţină făţiş prin viu graiu principiile şi organizaţia L. A. N. C.

c) Să ia parte la toate şedinţele şi adunările la cari va fi chemat.

d) Să pună totdeauna mai presus interesele L. A. N. C. decât interesele persoanei şi ale familiei sale: cum face ostaşul vrednic în timp de războiu!

e) Să dea dovadă de disciplină faţă de organizaţia L. A. N. C.

f) Să fie gata oricând să-şi jertfească munca, averea şi viaţa pentru deviza L. A. N. C. care este: Hristos, Regele, Naţiunea!

g) Să fie pătruns de adevărul, că onoarea valo-

ează mai mult decât viaţa, şi că un membru al L. A. N. C. nu-şi poate călca *jurământul depus* la intrarea în L. A. N. C. şi *cuvântul de onoare* dat, în nici o împrejurare.

h) Plata cotizaţiei fixate de Comitetul Central Executiv.

CAP. VIII.
Jurământul

Art. 18. — *Nimeni* nu poate fi membru în L. A. N. C. fără să depue în mod solemn următorul jurământ:

„*Eu* (numele şi pronumele).

„Jur, că voi păstra şi apăra legea mea creştină „strămoşească !

„Jur, credinţă M. S. Regelui Ferdinand I al Ro- „mâniei !

„Jur credinţă drapelului Ligii Apărării Naţionale „Creştine cu semnul „Svastica" !

„Aşa să-mi ajute Dumnezeu !

„In numele Tatălui, al Fiului şi al Sfântului Duh „Amin".

Sau să semneze o declaraţie scrisă, prin care se leagă pe cuvânt de onoare că va fi credincios principiilor organizaţiei L. A. N. C. şi va executa poruncile ei.

Art. 19. — Acest jurământ se depune la constituirea L. A. N. C. în comuna sau satul, după sfinţirea drapelului în biserică, sau acolo unde s'a sfinţit drapel în modul următor: Reprezentantul unuia dintre comitetele ierarhiceşte superioare ceteşte din regulament capitolele despre *Membri, Datoriile Membrilor* şi *Dreptatea.* Apoi atrage luarea aminte a acelora cari doresc să jure, că dacă vreunul nu se simte în stare să urmeze întocmai atunci să nu jure. După aceasta, ţinând în mâna stângă steagul desfăşurat ceteşte rar jurământul pe care acei ce jură îl repetă încet iar după cetirea primei propoziţiuni pronunţă cuvântul „jurăm" ridicând braţul drept în sus. Atunci toţi ceice depun jurământul ridică şi ei braţul drept şi repetă cu glas puternic cuvântul „jurăm". Şi aşa se urmează şi la celelalte două propoziţiuni ale jurământului.

Toţi membri cari au depus astfel jurământul vor semna în aceiaşi zi la sediul L. A. N. C. din acea comună foaia de jurământ tipărită sau scrisă.

Art. 20. — Membrii cari vor intra în L. A. N. C. după constituirea ei în comuna sau satul respectiv vor depune individual jurământul — dupăce primirea lor va fi fost admisă de comitet — la sediul L. A. N. C. în faţa crucii. Preşedintele sau un membru din comitet va ţinea drapelul desfăşurat, vor fi de faţă cât mai mulţi membri şi nici într'un caz nu vor putea lipsi cei doi cari l-au recomandat. Celce depune jurământul îl ceteşte sau îl rosteşte, urmând întocmai cum se prevede la art. 19 şi apoi imediat semnează foaia.

Art. 21. — Când, în lipsa Comitetului Comunal sau Sătesc, membrul a fost admis de Comitetul Judeţean sau în lipsa acestuia de Comitetul Regional, sau de Comitetul Central, Executiv jurământul se va depune în faţa comitetului respectiv întocmai cum prevede art. 19.

CAP. IX.
Dreptatea.

Art. 22. — Călcarea jurământului, trădarea şi călcarea cuvântului de onoare dat, vor fi judecate şi pedepsite de L. A. N. C.

CAP. X.
Atribuţiile Preşedinţilor.

Art. 23. — *Preşedintele* fiecărei organizaţii reprezintă în orice moment organizaţia respectivă.

El are datoria de a convoca şi conduce şedinţele Comitetului şi Consiliului respectiv, de a convoca, de a prezida sau de a propune pe preşedintele Adunărei respective.

El va iniţia şi conduce conform Statutului şi Regulamentului întreaga activitate a organizaţiei şi va înainta rapoarte preşedinţilor ierarhiceşte superiori.

El va semna toate actele organizaţiei de sub conducerea sa.

In caz de lipsă el va fi înlocuit de vice-preşedinte şi în caz de lipsă şi a acestuia, de un membru din Comitet, delegat de preşedinte.

CAP. XI.
Atribuţiile Secretarilor.

Art. 24. — *Secretarul* fiecărei organizaţii are datoria de a păstra şi a ţinea la zi registrele şi dosarele organizaţiei şi anume:

a) Un registru de procese verbale;

b) Un registru cu numele, adresele şi datele tuturor membrilor.

c) Un registru de intrare şi eşire.

d) Un dosar al foilor de jurământ şi altor acte importante;

e) Un dosar al corespondenţei primite.

f) Un dosar al copielor corespondenţei expediate.

Secretarul va primi şi înregistra corespondenţa şi toate actele şi le va prezenta preşedintelui spre rezolvare.

El va îngriji de scrierea tuturor rapoartelor, ordinelor şi adreselor şi le va contra-semna după ce au fost semnate de preşedinte.

Secretarul de Şedinţe va întocmi şi scrie procesele verbale, le va oferi spre semnare preşedintelui şi membrilor respectivi şi va ajuta pe secretar în toate lucrările sale.

CAP. XII
Atribuţiile Casierilor.

Art. 25. — Casierul fiecărei organizaţii va incasa toate sumele destinate organizaţiei, eliberând chitanţe din carnet cu cotor şi va păstra registrul de încasări şi cheltueli.

El nu va putea elibera nici o sumă fără ordinul scris al preşedintelui, ordin pe care îl va păstra drept act justificativ.

El va ţinea totdeauna întreaga sa gestiune gata de control la dispoziţia preşedintelui sau a unui delegat al acestuia, cum şi la dispoziţia tuturor delegaţilor speciali ai Comitetelor ierarhiceşte superioare.

El este delegatul de drept al Comitetului pentru alcătuirea şi conducerea organizaţiei speciale pentru fonduri, prevăzut de articolul 31 din Regulament.

CAP. XIII

Delegaţiile comitetelor
Pentru alcătuirea organizaţiilor speciale.

Art. 26. — In vederea întărirei credinţii creştine şi a desvoltării sentimentelor religioase şi morale, fiecare comitet va delega un membru din sânul său care va alcătui în scopul acesta organizaţii speciale numite *Frăţii* formate din câte 30 de membri. In aceste Frăţii de educaţie vor putea intra ca membri şi tineri dela vârsta de 14 ani în sus.

Indatoririle Frăţiilor vor fi;

a) De a face ca membri să asiste cât mai regulat la slujba dumnezeească Dumineca şi în zilele de sărbătoare.

b) De-a explica prin conferinţi diferitele părţi ale slujbei dumnezeeşti.

c) De a stărui ca membri să-şi îndeplinească datoriile religioase.

d) De-a ţinea conferinţi asupra însemnătăţii sfintelor taine.

e) De-a ceti şi explica sfânta Evanghelie.

f) De-a ceti şi explica faptele sfinţilor apostoli şi scrierile mai principale ale sfinţilor Părinţi Bisericeşti.

g) De-a organiza predici la toate slujbele dumnezeeşti.

h) De-a îndemna prin cuvânt şi exemple spre o viaţă cât mai apropiată de învăţătura creştină.

i) De-a combate rătăcirile şi sectele religioase, pe cari le propagă duşmanii bisericii creştine spre a strica legea strămoşească.

art. 27. — Delegatul Comitetului Central va conduce şi iniţia toate *Frăţiile* L. A. N. C. prin circulări, instrucţiuni şi eventual printr'un regulament special în limitele statutului. Comunicările se vor face prin intermediul preşedinţilor.

Art. 28. — In vederea întrării deprinderii şi păstrării ordinei mişcărilor la serbări, întruniri, la adunările L. A. N. C., în vederea exerciţiilor de gimnastică, de marşuri, de sporturi şi de jocuri, *fiecare Comitet* va delega un membru din sânul său însărcinat cu *Organizaţia specială în Decurii, Centurii, Cohorte şi Legiuni,* după instrucţiunile ce se vor da.

Art. 29. — Fondurile urmează a se compune din donaţii, cotizaţii din veniturile conferinţelor, ale publicaţiilor, ale spectacolelor şi ale colectelor ce se vor organiza cu învoirea comitetului respectiv, casierul fiecărui comitet va alcătui împreună cu un număr de membri ai L. A. N. C. din localitate o *Organizaţie specială pentru adunarea Fondurilor.* El va conduce această organizaţie în activitatea ei.

Această organizaţie are misiunea, cu aprobarea comitetului, de a studia şi a pune în practică toate mijloacele pentru strângerea fondurilor, cari nu contrazic Statutul.

In mod particular nimeni n'are dreptul să facă vânzări sau colecte în numele ligii.

Art 30. — Fiecare Comitet va delega din sânul său un membru care împreună cu alţi membri ai L. A. N. C. din localitate, va alcătui şi conduce *Organizaţia Bibliotecii şi a Propagandei scrise.*

Misiunea acestei organizaţii speciale este:

a) De-a înfiinţa şi de a face să funcţioneze în localitatea respectivă o bibliotecă din toate cărţile, broşurile, revistele, ziarele şi manifestele, care ţintesc direct sau indirect spre scopurile L. A. N. C.

b) De a răspândi sistematic abonamentele în localitatea respectivă şi în alte localităţi la revistele şi ziarele care servesc scopurile L. A. N. C., cum şi de-a le vinde cu numărul.

Art. 31. — Fiecare comitet va delega din sânul său un membru, care împreună cu cel puţin alţi patru membri ai L. A. N. C., din localitate va alcătui şi va face să funcţioneze *Organizaţia Biuroului de Informaţii al comitetului respectiv.*

Misiunea acestui *Biurou de Informaţii* este:

a) De-a aduna toate datele şi toate informaţiunile relative la acţiunile jidanilor, a oricăror străini cu porniri duşmănoase neamului şi Statului românesc, şi a oricăror români, cari conştient, direct sau indirect, servesc cauza jidanilor.

b) De-a aduna toate datele şi informaţiunile relative la acţiunea tuturor adversarilor L. A. N. C. fără deosebire.

c) De-a forma un dosar din toate articolele sau notiţele favorabile sau protivnice L. A. N. C., şi scopurilor ei care ar apărea în orice cărţi, reviste sau manifeste.

d) De-a aduna toate datele relative la comerţ, industrie, starea sanitară, numărul naşterilor şi morţilor jidani şi creştini.

e) De-a nota în condica specială toate faptele deosebite ale tuturor membrilor din localitate săvârşite în interesul L. A. N. C.

Art. 32. — Toate datele de sub *a) b) c)* şi *d)* se vor scrie în două exemplare. Unul se va păstra în cel mai mare secret de *Şeful Biroului de Informaţii* şi numai la dispoziţia preşedintelui, iar celalt exemplar se va înainta prin intermediul preşedintelui, în mod confidenţial, preşedintelui ierarhiceşte superior, care-l va preda *Biuroului de Informaţii* respectiv. Raportul va fi contrasemnat de *Şeful Biuroului de Informaţii* în locul secretarului.

Biuroul de Informaţii al oricărui Comitet ierahiceşte superior va alcătui un *Buletin de Informaţii* lu-

nare din informaţiile ce va crede că trebuie să fie cunoscute de toţi membrii L. A. N. C., şi le va comunica centigrafiate prin ordin circular.

Faptele deosebite ale unui membru săvârşite în interesul L. A. N. C., se vor putea cita în ordine de zi pe judeţ, regiune sau ţară, semnate de preşedinţii respectivi.

CAP. XIV

Legătura între Comitete.

Art. 33. — Comitetele ierahiceşte inferioare vor comunica cu Comitetele ierarhiceşte superioare prin *rapoarte*, cu Comitetele egale în ierahie şi cu societăţile şi persoanele străine prin *adrese*, cu Comitetele ierarhiceşte inferioare prin *ordine*.

Comitetul Comunal sau Sătesc va raporta Comitetului Judeţean *odată pe săptămână*.

Comitetul Judeţean va raporta Comitetului Regional *odată la două săptămâni*.

Comitetul Regional va raporta Comitetului Central, *odată pe lună*.

Raportul trebue să cuprindă o dare de seamă exactă asupra activităţii L. A. N. C. din cuprinsul organizaţiei respective.

Ordinul trebue să cuprindă îndemnuri, directive, informaţii şi convocări.

Atât rapoartele cât şi ordinele periodice fixate de Regulament *sunt strict obligatorii* chiar când va fi să se anunţe că situaţia e neschimbată.

Comitetul, care nu va executa de două ori consecutiv această obligaţie, nici după ce i se va fi atras atenţia de către Comitetul ierarhiceşte superior, va fi declarat de către acesta disolvat, se vor covoca membri L. A. N. C. din organizaţia respectivă şi se va alege un nou comitet.

CAP. XV

Despre Sediu

Art. 34. — Fiecare organizaţie a L. A. N. C. va căuta pe cât posibil să aibă un sediu a cărui adresă se va comunica deodată cu înaintarea procesului verbal de constituire sau mai târziu, atunci când îl va avea.

CAP. XVI

Despre Semn şi Deviză

Art. 35. — *Semnul* L. A. N. C. este *Crucea Arică*, *„Svastica“* ea fiind semnul străvechii noastre dăinuiri, semnul băştinăşiei neamului românesc pe pământul său, pe care voieşte să rămână *stăpân*.

Toţi membrii L. A. N. C. vor purta în mod vizibil acest semn spre a se recunoaşte ca fraţi, îl vor avea la loc de onoare în casele lor şi în genere îl vor onora şi-l vor apăra.

Art. 36. — Deviza L. A. N. C. este: *Hristos, Regele, Naţiunea!*

Membri L. A. N. C. vor avea diplome cu această deviză încadrate şi le vor păstra la loc de onoare în casele lor.

Diplomele acestea vor fi confecţionate din iniţiativa Comitetului Central executiv.

CAP. XVII

Drapelele L. A. N. C.

Art. 37. — *Drapelul L. A. N. C.* este drapelul tricolor al ţării cu semnul „Svastica“, neagră pe culoarea galbenă, dela mijloc.

Drapelele diferitelor organizaţii ale L. A. N. C. se vor deosebi între dânsele, ca dimensiune şi amănunţimi, purtând fiecare inscripţia organizaţiei respective, a Satului, Comunei, Judeţului, Regiunei, şi a Comitetului Central executiv şi se vor confecţiona după indicaţiile date de comitetele lor.

CAP. XVIII

Despre salut

Art. 38. — Salutul între membrii L. A. N. C. este vechiul salut roman.

Drapelele L. A. N. C. vor fi salutate făcându-se front, se va descoperi cu mâna stângă şi se va saluta cu mâna dreaptă. Drapelele sfinţite nu se vor scoate şi depune decât cu onoruri. Comanda va fi: „La drapel pentru onor descoperiţi“! apoi la comanda: „Acoperiţi“ asistenţii se vor acoperi şi vor lăsa mâna în jos.

Membri L. A. N. C. vor saluta obligator drapeele militare: făcând front şi descoperindu-se, fără ridicarea mânei, acest salut fiind rezervat numai înlăuntru L. A. N. C.

CAP. XIX

Despre ştampile

Art. 39. — Toate comitetele L. A. N. C. vor avea ştampile în formele ce se vor stabili de Comitetul Central executiv.

CAP. XX

Dispoziţii tranzitorii

Art. 40. — Acest regulament va putea fi complectat şi modificat de Marele Consiliu al L. A. N. C. cu majoritatea voturilor celor prezenţi, iar pentru orice modificări vor trebui $^{2}/_{3}$ de voturi, din numărul celor prezenţi.

Drapelul Comunal sau Sătesc al L. A. N. C.

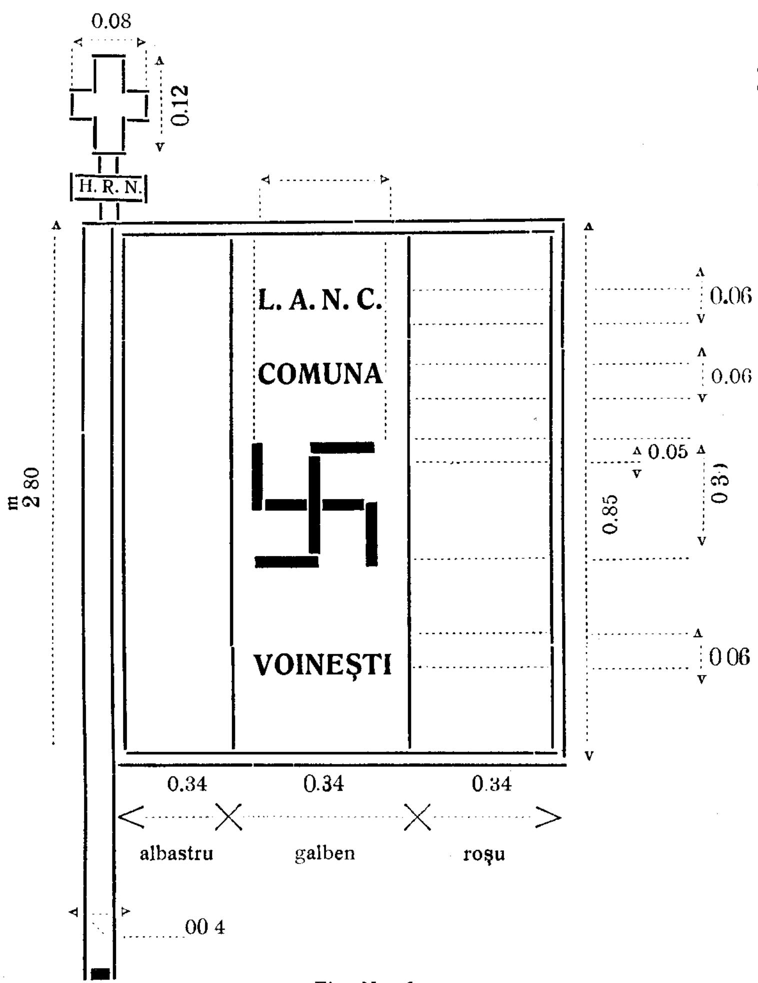

Fig. No 1.

Drapelul Judeţean al L. A. N. C.

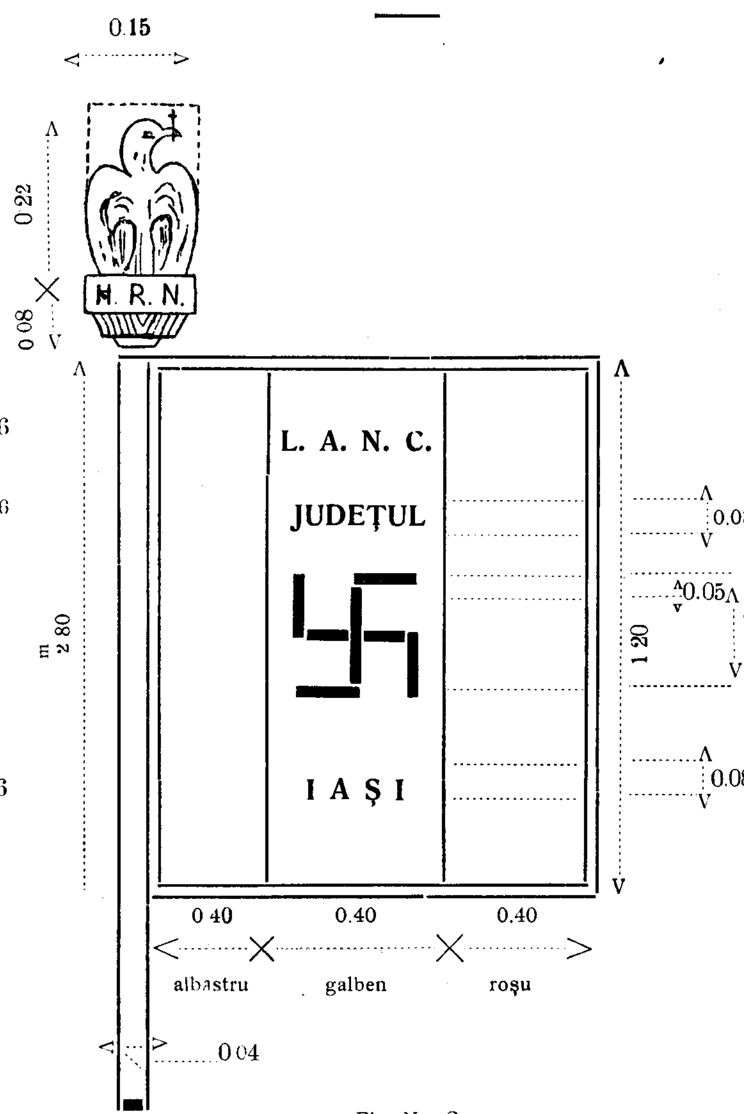

Fig No. 2.